உடல்

மழை பெய்ததால்தானோ என்னவோ, ரயிலில் கூட்டம். நிற்கக் கூட இடமில்லை.

மதியம் இருந்த வெயில் அப்படி. ஸ்டேஷனுக்கு வரும்போதே கூட்டம் அலைந்தபடி இருந்தது. கசகசப்பும் வியர்வையுமாக அவன் நின்றுகொண்டிருந்தான். இருட்டிவிட்டதால் விளக்குகள் அசைய, தண்டவாளங்களைக் கடந்துபோகும் ரயில்வேக்காரன் தூரம் போகும்வரை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பெண்கள் அவன் ஏறிய பெட்டியில் நிறைய நின்றிருந்தார்கள். வாசல் பக்கமே நின்றுகொண்டான். லெட்ரீன் கதவு திறந்து வீசியது. ஆட்கள் அப்படியும் இடித்துக்கொண்டு நின்றிருந்தார்கள்.

மழை நகரமெங்கும் காற்றோடு வீசிக் கொண்டிருப்பதை ரயிலில் போகும்போது பார்க்க முடிந்தது. கட்டடங்கள் நிமிடத்தில் மறைந்தன. அவன் தலைமயிர், சட்டை எல்லாம் கூட நனைந்து போயிருந்தன. அவன் இறுகப் பிடித்திருந்த கம்பி வழுக்கியது. வரப்போகும் ரயில்வே ஸ்டேஷன் தூரத்தில் மங்கலான ஓவியம் போல இருந்தது. வெளிச்சம் மட்டும் விட்டு விட்டு அடித்தது. யாரோ பீடி பற்ற வைத்து புகைத்தார்கள் அவனருகில். புகை அவன் காதில் முட்டியது உஷ்ணமாக. பீடிப் புகையைச் சகிக்க முடியவில்லை. பின்புறம் திரும்பி யார் எனப் பார்க்க நினைத்தான். பார்க்க முடியவில்லை.

வெற்று நிலங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. மரங்களும் எதிர்த் திசை நோக்கிப் போயின. கருவேல மரங்கள் நிறைந்த கம்மாய் வறண்டு கிடந்தது தெரிந்தது. அவன் எல்லாவற்றையும் பார்த்தபடியிருந்தான். எதுவும் அவனுக்குள் பதியாமல் விலகி ஓடின. யாரோ அவன் தோளில் ஒரு கையைப் பிடித்தபடி நின்று

கொண்டிருந்தார்கள். பெட்டிக்குள் தலையைக் குனிந்து பார்த்தான். இரண்டு பெண்கள் ஓரமாக உட்கார்ந்து புத்தகம் படித்தபடி வந்தார்கள். படிக்கும் பெண்கள் வாயில் அவள் தலைமயிர் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது அருவருப்பாக இருந்தது அவனுக்கு.

அடுத்த ஸ்டேஷன் வந்தபோது நன்றாக இருட்டிப் போயிருந்தது. வேம்பு தெரியாவிடினும் காற்று அடித்தது. இறங்கி நின்று கொண்டான். சட்டையில் முதுகு ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது. பையில் பேனா கசிந்திருந்தது. ரயில் கிளம்பும்போது தண்ட வாளத்தில் கொஞ்ச தூரம் ஓடிவந்து ஏறிக்கொண்டான். சருகுகள் அவன் ஓடியதில் கலைந்து பரவின. பழைய இடத்தில் இன்னமும் கூட்டம். நிறைய பொட்டு வெளிச்சம் தெரிந்தது. எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிதறிய நெருப்பு தூண்டுவது போல வெளிச்சம் இருந்த நகரத்தில், பேச்சுக் குரல்கள் அவனைச் சுற்றிக் கொண்டன. அவனும் விரும்பாமல் எதற்கோ பதில் அளித்தான்.

அவன் இறங்க வேண்டிய ஸ்டேஷன் தூரம் வரும்போதே தெரிந்தது. சாம்பல் படிந்த பழைய ரயில்வே ஸ்டேஷன் அது. ஒரு கட்டடம் அன்றி வேறு எதுவுமில்லை. ரயில் ஸ்டேஷன் முகப்பில் நுழையும்போதே அவன் இறங்கிக்கொண்டான். பெண்களும் நிறைய இறங்கினார்கள். அவன் வேலிப்பாதை கடந்து மெயின் ரோட்டுக்கு வந்தபோது சட்டையை சரிசெய்து கொண்டான். டீக்கடைகளில் மஞ்சளும், பச்சையுமான டியூப் லைட்கள் போட்டிருந்தார்கள். நிறைய புதுப்பட போஸ்டர் ஒட்டியிருந்தார்கள். நேற்று இரவு பரசுராம் கூட டீ சாப்பிட வந்தபோது பார்த்தான். சின்னப் பையன்கள், பதிமூன்று வயசு இருக்கும், மங்களம் மெஸ் சந்தில் ஒட்டியிருந்த மலையாளப் பட போஸ்டர் மீது கன்னத்தை வைத்து ஒத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அகன்ற முகம் கொண்ட பெண் படுத்துக் கிடந்தாள்.

அவர்களைப் பார்த்ததும் சந்தில் ஓடினார்கள். அவர்கள் ஓடிய சப்தம் கேட்டது. ஐந்து நிமிடத்தில் திருகி நின்றது போல் இருந்தது. அவன் எதுவோ சொல்ல நினைத்தான். பரசுராம் அதற்குள் போய்விட்டான்.

அவன் நடந்துபோன வாக்கிலே பார்த்தான். இங்கே மழை பெய்யவில்லை. செம்மண் புழுதி படர்ந்து போயிருந்தது. ஜவுளிக் கடைகளில் உயரமான பெஞ்சு போட்டு ஆட்கள்

உட்கார்ந்திருந்தார்கள். நிதானமாக நடந்து போனான். கென்னடி கடை வந்தபோது பரசுராம் நிற்கிறானா எனப் பார்க்க உள்ளே போனான். கென்னடி கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவனைப் பார்த்தார், கேட்டார்:

''அங்க மழையா...?''

''தூறல்.''

பரசுராம் காணவில்லை. மாலைப் பேப்பர் கிடந்தது. கடையின் உள்ளே பெரிய கண்ணாடி இருந்தது. தென்னை மரக் கீற்றுகளுக்கு ஊடே எடுத்த கென்னடியின் இளவயது போட்டோ இருந்தது. கென்னடியின் நீண்ட முகம் அப்படியே பதிவாகி இருந்தது. இன்னொரு கென்னடியின் கூட விளையாடிய பேஸ்கட் பால் பிளேயர்கள் படம் இருந்தது. எப்போதும் கென்னடி அதைப் பார்த்தபடிதான் இருப்பார். அதில் எட்டாம் நம்பர் பனியன் போட்ட பையன் இறந்துபோனதற்காக ஓர் இரவு குடித்துவிட்டு உறக்கம் வராமல் கென்னடி அழுதபடி கிடந்தார். பின்னிரவில் அவர்கள் அறைக்கு வந்து படுத்துக் கிடந்தார். அதைப் பற்றி கென்னடி மறுநாள் எதுவும் பேசவில்லை.

அவன் கென்னடி கடையைத் தாண்டும்போது ரவி சைக்கிளில் வந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் கேட்டான்.

''சீனியர் எக்ஸாம்... அப்ளை பண்ணிட்டியா...?''

''விட்டுட்டேன்.''

''நேத்துப் படமா ரெண்டு பேரும்...''

பேசாமல் கடந்து வந்தான் அவன்.

அறையில் பரசுராம் இருப்பான் என்றே தோணியது. மணி எட்டரைக்குப் பக்கமாகிவிட்டது. மெஸ் மூடியிருக்கும். வெளியேதான் போக வேண்டும். வீடுகள் இப்போதே அடைத்திருந்தன. சில வீடுகளில் முன் விளக்கு எரிந்தது. அறை இருந்த காம்பவுண்டில் மேலே இரண்டு அறைகள், கீழே நாலு வீடு. மேலே அறைக்குப் பக்கமாக சின்ன பாத்ரூம். கீழ்க் கதவை மூடிவிடும் முன்பு போக வேண்டும். அடுத்த அறையில் இருந்த நபர் மாதம் இரண்டு மூணு நாள்தான் வருவார்.

அறை மூடியிருந்தது. மாடிப் படிகளில் யாரோ பாத்திரங்களை அடுக்கி வைத்திருந்தார்கள். அவற்றை விலக்கி மேல் ஏறி வந்தான். கொடியில் துணிகள் விறைத்துக்கொண்டு நின்றன. சாவியைச் சட்டைப் பையில் தேடினான். சில்லறைகளே தென்பட்டன. ஏதோ ஒரு சாவி கைக்கு வந்தது. எடுத்துப் பார்த்தான். மேஜை சாவி அது. எல்லாச் சில்லறைகளையும் கையில் கொட்டி சாவியை எடுத்தான். பூட்டு சரியாகப் பூட்டாமல் இருந்தது. அவன் சாவியை நுழைத்ததும் திறந்தது. கதவைத் தள்ளினான். எல்லாக் கதவும் போல உள்முகமாகத் திறந்தது.

யாரோ ஆள் இருப்பது போல் தெரிந்தது அவனுக்கு. லைட்டைப் போட்டான். அலமாரியின் கீழ் இருந்த ஸ்டூலில் ஒரு பெண் உட்கார்ந்து இருந்தாள். கருப்பாக, மெலிந்த திரேகம் கொண்டவள். தலைமயிர் கொட்டிப் போய் நெற்றி ஏறி யிருந்தது. அவள் இருட்டில் தலையைக் குனிந்தபடி உட்கார்ந் திருக்க வேண்டும். அவனைப் பார்த்ததும் எழுந்துகொள்ள முயற்சித்தவள் பின் அப்படியே உட்கார்ந்துகொண்டாள்.

கசகசப்பும் வியர்வையும் எரிச்சலைத் தந்தன அவனுக்கு. அவள் எதிரேயிருந்த ஸ்டவ், பாத்திரங்களைப் பார்த்தபடி இருந்தாள். அவள் எப்படி உள்ளே வந்தாள் எனக் கேட்க நினைத்தான். அவளை எங்கோ பார்த்தது போல இருந்தது. எங்கே என யோசித்தபடி இன்னொரு தரம் அவளைப் பார்த்தான். அவள் சேலை கட்டியிருக்கவில்லை. பாவாடை, தாவணி போட்டி ருந்தாள். அவனுக்குப் பிசுபிசுவென இருந்தது உடம்பெங்கும். அவளாகவே திரும்பிக் கேட்டாள்.

‘‘நீங்களுமா?’’

அவன் பதில் எதுவும் பேசவில்லை. சட்டை, பனியனை கழட்டிவிட்டு வெற்று உடம்போடு குளிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமே தோன்றியபடியிருந்தது. அவன் நின்றுகொண்டி ருந்தான். அவள் தணிவான குரலில் பேசினாள்.

‘‘அவர் எங்கே... வரலயா?’’

காலண்டர் தாள் பறந்தபடி இருந்தது. அவள் ஸ்டூலை விட்டு எழுந்துகொண்டு சுவரில் சாய்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டாள். ஸ்டூலைத் தள்ளினாள் அவன் பக்கம். அவளைப் பார்த்த இடம் தெரிந்துபோனது. அச்சாபீஸில் வேலை பார்ப்பவள்.

பார்த்திருக்கிறான். பரசுராமின் பிரண்டு ஒருத்தன் அங்கே யிருந்தான். அந்தப் பெண் அங்கேதான் வேலை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். அவனுக்கு சட்டையைக் கழட்ட வேண்டும் என்ற உணர்வு அதிகமாகிக்கொண்டே வந்தது. எப்படி அவள் முன்பு கழற்றுவது என யோசித்தான். பரசுராம் எங்கே போயிருக்கக் கூடும் என தெரியவில்லை. கொடியில் அவன் துவைத்துப் போட்ட கைலியைக் கூடக் காணோம். பழைய கைலி மட்டுமே கிடந்தது. அவள் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அவள் நிற்பதைக் கீழே யாரோ பார்ப்பதுபோல உணர்ந்ததால் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அவள் அறையில் இருந்த பொருள்களைப் பார்த்தபடி இருந்தாள். அறையில் கறுப்பு படிந்துபோயிருந்தது. பழைய செய்தித் தாள்கள் கிடந்தன. நிறைய சுவர்ப் படங்கள். குழந்தைப் படங்கள், சுவரில் ஒட்டியிருந்தன. அலமாரியில் ரேடியோ இருந்தது. அவள் அவனிடம் கேட்டாள்.

''படிக்க கதை புக் இருக்கா எதுவும்...''

அதெல்லாம் பரசுராம்தான் வாங்கி வருவான். அவன் பெட்டிக்கு அடியில் சுவர் ஓரம் கிடக்கக் கூடும். பெட்டிக்கு அடியில் தேடக் குனிந்தபோது அவள் மிக அருகில் இருந்தாள். சின்ன முகம். தோல் உலர்ந்துபோயிருந்தது. உதடுகளை எச்சிலால் ஈரப் படுத்திக்கொண்டிருந்தாள். காதில் சிவப்பு நிறத் தோடு போட்டிருந்தாள். பாதி பக்கங்கள் இல்லாத புக்கை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு நிலைப்படிக்கருகே போய் நின்றுகொண்டான்.

காற்று இல்லை. இலைகள் அசையாத அமைதி. கீழே ஆட்கள் உறங்கிப்போயிருந்தார்கள். அவனுக்குப் பசித்தது. பாத்ரூம் கதவைத் தள்ளிப் பார்த்தான். இரும்பு வாளி நிறைய தண்ணீர் இருந்தது. துண்டு, சோப் எப்படி எடுப்பது, குளிப்பது? யோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண் குனிந்து கதை புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்தாள். உள்ளே போக முடியாமல் இருந்தது. பரசுராம் வந்துகொண்டிருப்பது தெரிந்தது. யார் சைக்கிள் எனத் தெரியவில்லை. கைலியில்தான் வந்தான். மஞ்சள் பை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அவன் மாடியேறும் போது கீழே சப்தம் கொடுத்தான்.

''நான் வந்து பூட்டிக்கிறேன்... கீழ் கதவ...''

மேலே வந்தபோது அவன் நின்றுகொண்டிருப்பதைப் பரசுராம் பார்த்தான். பையைத் திண்டின் மேல் வைத்துவிட்டுக் கேட்டான்.

''மழையாம்ல... நனைஞ்சுட்டயா...''

அவன் எதுவும் கேட்கவில்லை. பரசுராம் உள்ளே எட்டிப் பார்த்துவிட்டு கேட்டான்.

''பேசினாளா எதுவும் உங்கிட்ட...''

''என்னடா... இது...''

''படுக்கறதுக்கு வர்றயானு கேட்டேன் அவகிட்ட.... சரின்னா... பாத்திருப்பே... அச்சாபீஸ்... அப்பவே கூட்டிக்கிட்டு வந்து பூட்டிட்டுப் போயிட்டேன்'' பரசுராம் சிரித்தான்.

துவைத்துப் போட்டிருந்த கைலியைப் பரசுராம் கட்டியிருந்தான். இருவரும் சில நிமிஷம் பேசாமல் இருந்தார்கள். பின் பரசுராம் கேட்டான்.

''சாப்பிட்டயா...?''

''இல்லை.''

''சாப்பிடுறயா... தோசையிருக்கு... பீர் இருக்கு.''

''எனக்குக் குளிக்கணும்.''

''தண்ணி இல்லைடா... அவ வேற குளிக்கணும். காலைல குளியேன்.''

''கசகசன்னு இருக்கு.''

''உள்ள வா முதல்ல.''

அவன் அறைக்குள் போனதும், பரசுராம் கதவைச் சாத்தி வைத்தான். அந்தப் பெண் நிமிர்ந்து பரசுராமைப் பார்த்தாள். அவன் பையிலிருந்த சாப்பாட்டுப் பொட்டலத்தை எடுத்து வைத்தான். இலை மடங்காது நின்றது. பீர் பாட்டிலை வெளியே எடுத்து உடைத்தான். அவள் சம்மணம் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவன் அவளைப் பார்க்காமல் இருக்க முயற்சித் தான். பரசுராம் பாதி குடித்துவிட்டு அவளிடம் கேட்டான்.

''குடிக்கயா..?''

''சுருசுருன்னா இருக்கும்.''

''பாரு'' என்றான். அவள் வாயில் வைத்துவிட்டுச் சொன்னாள்:

''கசப்பு... குமட்டுது..''

எங்காவது தண்ணியில் போய் விழுந்து குளிக்க வேண்டும் போல் இருந்தது அவனுக்கு. ஊராக இருந்தால் கிணற்றுக்காவது போகலாம். இங்கே குளிக்க இடம் கிடையாது. அவள் சாப்பிடும்போது பரசுராமும் அவனும் வெளியே வந்து நின்று கொண்டார்கள். அவன் கீழே பார்த்தான். யாரோ ஒரு பெண் பரீட்சைக்குப் படித்துக்கொண்டிருப்பது கேட்டது. அவனுக்குப் பிசுபிசுப்பு எரிச்சலைத் தந்தது. பரசுராமிடம் கேட்டான்.

''நான் என்ன செய்ய...''

''கென்னடி கடையில இரு. செகண்ட் ஷோ விடுற நேரத்துக்குள்ளே அவ வீட்டுக்குப் போகணும்.''

அவனுக்குக் கைலி மாற்ற வேண்டும் போல இருந்தது. பழைய கைலி அழுக்கு. படியில் அவன் இறங்குவதற்குள் பரசுராம் கதவை அடைத்துவிட்டான். அறை விளக்கு அணைக்கப்பட்டு பேச்சரவம் நின்றது. கீழே வந்து கதவைத் திறந்தபோது தெரு ஒடுங்கி நின்றுகொண்டிருந்தது.

பசிக்கவில்லை இப்போது. எல்லாவற்றையும் அவிழ்த்துப் போட்டுவிட வேண்டும் என்று மட்டுமே தோணிக்கொண்டி ருந்தது. தெருவில் ஆள் நடமாட்டம் அருகிக்கொண்டு வந்தது. பஜாருக்கு வந்தான். பையில் சில்லறைகளும், ரெண்டு ரூபாய் தாளும் மட்டுமே இருந்தன. கென்னடி கடைக்குப் போனபோது ரேடியோவில் ஹிந்தியில் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். கென்னடி உறங்கி விட்டாரா எனப் பார்த்தான். வெளியே கிடந்த பெஞ்சில் உட்கார்ந்துகொண்டான். கென்னடி அசிரத்தையாக ரேடியோவை அணைத்துவிட்டு கடையை விட்டுக் கீழே இறங்கி நின்று, கை கால்களை உதறிக்கொண்டார். கடைக்குக் கீழே மண்பானையில் இருந்த தண்ணீரை எடுத்து முகத்தில் அடித்துக் கொண்டு, ரோட்டில் நடந்து கொண்டிருந்தார்.

மண்பானையில் தண்ணி இருக்கிறதா எனப் பார்த்தான். ஏதோ வேர்களாகக் கிடந்தன. தண்ணீர் சில்லென்றிருந்தது. கடைக்குள் இருந்த செம்பை எடுத்து தண்ணீர் மோந்துகொண்டு கடைக்குப்

பின்பக்கம் போனான். கடைக்குப் பின்னாடி பழைய சைக்கிள் டயர்கள், காலி சோடா பாட்டில்கள் இருந்தன. சிகரெட் அட்டைகள் குமிந்து கிடந்தன. யாரும் தெரிகிறார்களா எனப் பார்த்தான். தெரியவில்லை.

சட்டையைக் கழட்டி டயர் மீது போட்டுவிட்டு, பனியனைக் கழட்டினான். மயிர் அடர்ந்துபோயிருந்த உடம்பு திடீரென ஏதோ ஒரு மிருகத்தை ஞாபகப்படுத்தியது. தண்ணீரை முகத்தில் ஊற்றினான். உடம்பெல்லாம் வழிந்தது. ஈரம் பட்டு எரிந்தது கண். பனியன் வியர்வையில் பழுப்பேறியிருந்தது. அதைக் கையில் வைத்திருக்கவே முடியாமல் இருந்தது. இன்னொரு செம்பு தண்ணீர் எடுக்க வந்தபோது கென்னடி கேட்டார்:

''ரூம்ல தண்ணியில்லையா?''

''தண்ணி இல்லை.''

சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு திரும்பி வந்தான். பனியனைச் சுருட்டி வைத்திருந்தான் கையில். கென்னடி ஒரு பழைய பேப்பரைக் கொடுத்தார். சுற்றிக்கொண்டான். கடையில் காலி பாட்டில்கள் கிடந்த இடத்துக்குள் அதைத் திணித்து வைத்து விட்டு வந்தான். போகும்போது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சாப்பிடுவதற்காக வடக்குப் பக்கமாகப் போனான். குறுகலான சந்தில் இருள் ஆள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

தெரு முக்கில் இருந்த இட்லிக் கடையில் சாப்பிட்டான். சாப்பிட முடியாமல் நெஞ்சை ஒருக்களித்தது. திரும்பவும் கென்னடி கடைக்கு வரவே நேர்ந்தது. அவர் வெளியே ஸ்டூலைப் போட்டு உட்கார்ந்திருந்தார். அவன் பழைய இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

கென்னடிக்குக் கண்கள் பருத்துப்போயிருந்தன. கண்ணின் கீழ் பை தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவராகவே கேட்டார்:

''டவுன்ல... பேஸ்கட் பால் டோர்னமெண்ட் நடக்கோ...''

எங்கோ பார்த்த ஞாபகம் இருந்தது. தலையாட்டினான். கென்னடி விளையாட்டினைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். கண்ணாடிக் கூண்டுக்குள் எல்லாமும் பதிவாகியிருந்தன. கால வித்தியாசம் இன்றி என்பது போல இருந்தது அவர் பேச்சு. மண்பானைத் தண்ணீரில் கிடந்த வேர்களின் சல்லிகள் மயிரோடு சேர்ந்து

உறுத்திக்கொண்டிருந்தன. உடம்பு அரித்தது. அவன் வானத்தைப் பார்த்தான். மழை வரும் அறிகுறி இல்லை. செகண்ட் ஷோ படம் விட நேரம் இருந்தது.

கென்னடி தானாகவே பேச்சை நிறுத்திக்கொண்டார். கடைக்குள் ஏறி சாய்வாகப் படுத்துக்கொண்டார். அவனுக்கும் உட்கார முடியாமல் இருந்தது. ஆள் நடமாட்டமில்லாத பெரிய ரோடு வெறிச்சென இருந்தது. ரயில் சப்தம் கேட்டது இரவின் ஊடே. அவனுக்கு எல்லாமும் எரிச்சலை, தாங்க முடியாத ஒரு நசநசப்பைத் தருவதாக இருந்தன.

எதிரேயிருந்த மரம் அசைவற்று ஜடப்பொருள் போல் நின்றிருந்தது. எப்போதாவது சைக்கிள்காரர்கள் கடந்து போனார்கள். பரசுராம் செகண்ட் ஷோ விடும் நேரம் முன்பே வந்தான். அறைக்குப் போனபோது பாய் போட்டபடியே கிடந்தது. தலையணை கிடந்தது. மட்ட ரகமான பவுடர் வாடை. இன்னும் அருவருப்பான வாடை அறைச் சுவரெங்கும் நிறைந்து போயிருந்தது. பாத்திரங்கள் எல்லாம் ஒரு ஓரமாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தப் பெண் படித்த புத்தகம் விரிந்தபடியே நசுங்கிக் கிடந்தது.

பரசுராம் வெற்று உடம்போடு படுத்துக்கொண்டான். அவன் உடம்பும் கூசியது. சாப்பிட்ட இலைச் சுருள் கிடந்தது மூலையில். அந்தப் பெண் கழட்டி வைத்த வளையல்கள் ஓரமாக இருந்தன. மறந்துபோயிருந்தாள். பரசுராம் ஜன்னல் பார்த்தபடியே சொன்னான்:

''உன் பெட்டியில இருந்து இருபது ரூவா எடுத்திருக்கேன்.''

''எதுக்கு.''

பரசுராம் பதில் சொல்லவில்லை. அவனால் இந்த அறைக்குள் படுக்க முடியாது என்று பட்டது. எல்லாவற்றையும் அவிழ்த்துவிட்டு கைலி மாற்றிக்கொண்டான். பனியன் ஞாபகம் வந்தது. பரசுராம் சிகரெட் பற்ற வைத்துக்கொண்டு சொன்னான்.

''மத்தியானம் எங்கப்பா வந்திருந்தாரு...''

''என்ன சொன்னாரு?''

''அவர் சொன்ன பொண்ணை எங்க அண்ணன் வேண்டாம்னு சொல்லிட்டானாம்...''

சிகரெட் புகை வேறு அறையெங்கும் பரவியது. பரசுராம் பேசாமல் சிகரெட் பிடித்தான். பின் சிகரெட்டை அணைத்து விட்டு புரண்டு படுத்துக்கொண்டான். அறைக் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்து தரையில் படுத்துக்கொண்டான் அவன். சிவப்புக் கல் பதித்த தரை. பரசுராம் தலையைத் தூக்கிச் சொன்னான்.

''மேஸ்திரி சந்தில் அவளை விட்டுட்டு வந்தேன். வீடு கிட்டதானாம்.''

பரசுராம் அறைக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டான். இருட்டில் கதவு பெரியதாகத் தெரிந்தது. சாப்பிட்டது நெஞ்சில் இருந்தது அப்படியே. அவன் புரண்டு புரண்டு படுத்தான். அந்தப் பவுடர் வாடை இன்னும் அடிப்பது போலவே தோன்றியது. அவன் உறங்கிப்போனான்.

விடிவதற்குக் கொஞ்சம் முன்பு திடீரென மழை வந்தது. கல்மழை. சடசடவென முதுகில் அடித்தது மழை. தண்ணீர் அவனைச் சுற்றி ஓடியது. படுத்துக் கிடந்தான். தரை தண்ணீரை சர்ரென உள்ளே இழுப்பது தெரிந்தது. ஆகாசத்தில் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. கன்னத்தில் ஒரு மழைத்துளி விழுந்தது. வலித்தது. சிறு பனிக்கட்டி போல இருந்தது ஒரு துளி. அறையில் இருந்து வாடை கரைந்து வந்தது மழைத் தண்ணீரில். கறுப்புத் தண்ணீர்.

உடம்பு வலித்தது. மழை விடாமல் இருந்தது. கதவை ஆள் தட்டுவது போல் வந்து அடித்தது மழை. அவன் மழைத் தண்ணீரில் உடம்பை நெளித்தான் அங்கும் இங்குமாக.